

BUTLLETÍ CEC-MASVIDAL

idioma: català

maig - juny 2017

núm. 14/ 062017

Les nostres novetats

Expedició Guinea Equatorial

Poques hores abans del tancament d'aquesta edició, us podem informar del bon retorn del nostre missioner de terres africanes. Abans del 14 de juliol us enviarem un butlletí especial sobre aquesta missió amb informació detallada de:

- 1- activitats realitzades;
 - 2- projectes dissenyats;
 - 3- estat de comptes i donatius.
- Us avancem que tenim superàvit.

Activitats a l'Ahadia

Durant el mes d'abril es va realitzar a Biescas l'estudi bíblic ecumènic mensual centrat en el llibre de Rut, de l'Antic Testament. Així mateix, des del mes de maig, s'ha iniciat regularment la celebració del culte dominical amb la intenció de possibilitar una pastoral evangèlica als voltants de la vall.

D'esquerra a dreta, els pastors Tomás, Enric, Presentación i Celestino, a la ciutat de Bata (Guinea Equatorial, 26/06/2017), essent part de l'equip pastoral de l'Església Missionera Muntanya de Déu (IMMD).

Projectes en marxa

Seminari Teològic Ecumènic

La CEC-Masvidal iniciarà al setembre l'activitat del nou Seminari Teològic Ecumènic online (SETEC-Masvidal) amb la producció i oferta d'un curs virtual de teologia de tres mesos de durada, i amb la voluntat que en un futur proper es pugui impartir un curs presencial de capacitació missionera, en col·laboració amb una xarxa internacional. Com a novetat tecnològica us podem avançar que el curs es podrà fer fins i tot mitjançant el WhatsApp com a mitjà per arribar a aquells alumnes que es troben en països amb una Internet deficient.

Més informació la trobareu al proper butlletí de juliol-agost.

A la CEC-Masvidal estem treballant per poder desenvolupar projectes en terra de missions, amb l'enviament de recursos humans a països empobrits per fer un servei directe als més necessitats.

Aquest esforç no es perd pel camí: el missioner que es trasllada a un país de missions aporta recursos espirituals, intel·lectuals, tècnics i tecnològics i ho fa en condicions de dificultat i de gran incomoditat.

Si creus que el teu cor et demana fer missió potser estàs en condicions d'aportar recursos econòmics i materials per fer-ho possible.

Contacta'ns a
cecmasvidal@terra.com ·
Visita'ns a: cecmasvidal.org

2n ANIVERSARI

El proper 18 de maig vam celebrar el segon aniversari de la fundació de la CEC-Masvidal.

Expedició missionera C♥E

La nostra germana Wendy Mariscal ha realitzat durant tot el mes de maig una expedició per la majoria de les capitals de província de Bolívia, per presentar a diversos estaments universitaris, polítics i de l'entramat econòmic nacional, un projecte en el qual la CEC-Masvidal hi col·labora a través del nostre missioner Enric Ainsa. Podeu consultar-lo a 'CorazonEmpresarial.com'.

Es tracta de realitzar una acció per incidir directament en l'educació com a mitjà de transformació de la societat i com a via de finançament directa per a la creació d'obra social, fent autosostenibles tant el model d'aquests serveis socials envers la infància, l'analfabetisme, la dona i els desprotegits per diversos motius, com inclús l'autofinançament dels mateixos costos d'aquestes expedicions missioneres. Us n'anirem informant.

Què és ser missioner/missionera?

Fa poc més de tres anys vaig pujar a un avió per anar a un país que gairebé no coneixia el seu nom. Durant aquell any vaig conèixer una mica del que és la vida missionera: treballar en equips internacionals i interculturals, ajudar simplement on hi ha necessitat, aprendre i ésser desafiat cada dia, emprar la creativitat, el sentit de l'humor i la resta de talents que Déu et va regalar per guanyar les persones per a Crist, però sobretot: dependre totalment de Déu.

Un matí estava com molt desanimada i vaig posar tot en dubte: què estava fent en aquell país? Quin sentit té tot això? Quina diferència puc fer-hi jo? Em vaig sentir incòmode amb la cultura, que era tan diferent a la meua; tot el que havia de fer era molt cansat i a voltes em sentia com idiota quan no sabia expressar-me per la manca de l'idioma... I aquell matí no tenia cap desig ni un de llevar-me a les 5:30 AM per passar una hora i mitja dempeus en un autobús ple, a fora i a més de 30°C, per arribar –potser en punt- a les 8:30 AM al meu lloc de treball. Vaig pujar, doncs, a l'autobús, va passar mitja hora i em va tocar per a mi un seient lliure. Se'm va ocórrer obrir la meua Bíblia que duia a la meua bossa. Vaig obrir pel Salm 92, que comença amb *“Bella cosa és lloar el Senyor i cantar al teu nom, oh Altíssim, proclamar al matí la teva bondat [...]”*. Primer havia de riure'm de mi mateixa: com podia ésser tan desagradida quan tenia tot allò que necessitava? El Salm continuava amb la promesa de que el Senyor dóna forces i que els seus donaran fruits. De cop i volta vaig sentir una alegria i una pau, totes les meves preocupacions, els meus dubtes i les meves molèsties van desaparèixer.

Crec que aquell matí per primer cop vaig entendre que res no depèn de mi, sinó tot d'Ell. Depèn del Déu que és omnipotent i sobirà. Fou com si Déu em digués aquell matí –i després molts matins i moltes nits més-: *“No tinguis por de perdre el control; jo estic en control! Segueix-me i prou!”*. Si jo em sento feble, inútil, incapaç, Ell encara i molts cops just en aquells moments, manifestarà la seva glòria. A la 2a de Corintis 4:6-7, un dels meus versets preferits, diu:

“Perquè el Déu que va dir: ‘Que brilli la llum enmig de les tenebres’, ens ha il·luminat interiorment, a fi que irradiem el coneixement de la glòria de Déu, que es reflecteix en el rostre de Crist. Però aquest tresor el portem en receptacles de terrissa, per tal que quedi clar que l'extraordinari poder ve de Déu i no pas de nosaltres.”

Som terrisses fràgils, cadascú i cadascuna amb llurs mancances, errors i preocupacions. Però just a aquestes terrisses Déu va cridar a la llibertat i les va escollir per fer brillar la seva llum en el món. Aleshores per ser missioner o missionera no cal ser un bon predicador, una dona amb una fe extraordinària ni tampoc conèixer tota la Bíblia de memòria o saber molts idiomes.

Estàs disposat a caminar en la voluntat de Déu? Si pots respondre aquesta pregunta amb un sí, comença a caminar. No importa si només són petites passes. Y segueix caminant amb confiança, paciència, humilitat i amor.

“Després vaig sentir la veu del Senyor que deia: ‘Qui hi enviaré, qui ens hi anirà?’ I vaig contestar: ‘Aquí em tens, envia-m'hi a mi!’ ”. (Isaïes 6:8)

Doris Häusermann,
Missionera.
Sarmenstorf (Suïssa)